

Arrest

nr. 318 399 van 12 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen de verzoekende partij en van haar advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) februari 1991.

1.2. Verzoekster dient op 25 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 8 mei 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 31 mei 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Abgaal. U bent geboren op (...) februari 1991 in het dorp Caro-Faag, gelegen in het district Balcad in de provincie Middle Shabelle in Somalië. U bent ongeschoold, werkte op het veld, had vee en verkocht melk en maïs.

In 2006 trouwde u met M.H.M. van wie u in 2013 scheidde. In september 2018 trouwde u in het geheim met uw tweede man, N. A.. Hij was van de minderheidsclan Tomaal. U ontmoette hem vaak in de winkel van uw broer en leerde hem daar kennen. Uzelf wist echter niet dat N. Tomaal was. Hij had u immers verteld dat hij Abgaal was en dat hij in het geheim wilde huwen, omdat hij de bruidsschat nog niet kon betalen. Uw broer M. kende de vader van N. en wist dat hij Tomaal was. Twee maanden na uw huwelijk kwam uw broer M. te weten dat u in het geheim getrouwd was met N. Hij belde N. en bedreigde hem met de dood. U sloot hij op in zijn huis. Daar zei uw broer M. u dat hij N. ging vinden en jullie beiden in een put zou gooien. Uw twee neven H. en Hu. wilden u ook doden om dezelfde reden. N. is gevlucht. Na twaalf à dertien dagen opsluiting kwamen uw schoonzus, M., en de tante van uw kinderen, N. H., u redden. Er was ruzie in de winkel van uw broer waarop Nu. de sleutel kon pakken. 's Avonds rond achttien uur bent u gevlucht. Toen heeft u N. gebeld met de telefoon van Nu.. Hij vertelde u dat hij in het dorp Dharkeyn Jimcaale zat en dat u daar naartoe moest komen, omdat Al-Shabaab er de macht had. Toen u diezelfde avond in Dharkeyn Jimcaale aankwam bracht Nu. ook uw kinderen erheen. U woonde twee jaar in Dharkeyn Jimcaale samen met N. toen Al-Shabaab er in 2021 jongens begon te rekruteren. Ze vertelden u dat uw zoon A. een van de gerekruteerde jongens zou zijn waarop u weigerde. Toen u weigerde hebben ze u drie dagen lang in de gevangenis gestoken. U werd vrijgelaten onder voorwaarden, maar A. was niet thuis toen u terugkwam. Al-Shabaab vertelde u drie maanden later dat de gerekruteerde jongeren allemaal dood waren, omdat ze een aanslag hadden gepleegd. Een week later had Al-Shabaab gezegd dat ze opnieuw jongeren gingen rekruteren. Deze keer wilden ze onder meer uw zoon Ab. rekruteren. Dezelfde avond dat Al-Shabaab u dat vertelde, heeft u uw zoons Ab. en Ay. naar hun oom in Balcad gestuurd. 's Morgens vroeg kwam de koranleraar bij u langs en vertelde u hem dat u uw zoons naar Balcad gestuurd had en dat u zelf ook wilde vluchten. De koranleraar bleek van Al-Shabaab te zijn zonder dat u het wist en verraadde uw plan aan hen. Nadat Al-Shabaab de informatie van de koranleraar had vernomen, kwamen ze bij u langs samen met de koranleraar. Ze keken in uw telefoon en zagen dat u een gesprek had gehad met de oom van uw zoons. Ze blinddoekten u en brachten u naar de gevangenis. Na drie dagen gevangenschap vertelden ze u dat ze u die volgende week publiekelijk gingen executeren omdat u een spion was voor de regering. Twee dagen later kon u tijdens het gebed met een andere vrouw vluchten. De twee mannen die u bewaakten lieten u alleen, omdat ze schoten hoorden. Ze lieten het schuifslot open waardoor u en die vrouw konden ontsnappen. U kwam aan in Mogadishu en verbleef er bij de dochter van een vriendin van uw moeder. U verbleef hier twee weken. N. besloot om met u te scheiden om problemen met Al-Shabaab te vermijden.

U vertrok in september 2021 met het vliegtuig uit Somalië naar Turkije. Vanuit Turkije vertrok u een maand later met de boot naar Italië alwaar u op 8 oktober 2021 aankwam. Op 23 november 2021 vertrok u met de trein vanuit Italië en kwam u na een tussenstop in een onbekend land toe in België op 24 november 2021. U vroeg internationale bescherming in België op 25 november 2021.

Na uw vertrek uit Somalië werden de oom van uw zoon en uw buurvrouw gedood.

U vreest dat uw broer en uw twee neven ofwel Al-Shabaab u zullen doden bij een eventuele terugkeer. Uw broer en uw twee neven vreest u omwille van uw geheim huwelijk met N. Al-Shabaab vreest u omwille van uw weigering om uw zoon door hen te laten rekruteren.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt

evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het CGVS stelt vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw geheime huwelijk, de rekruteringspoging door Al-Shabaab van uw beide zonen en uw hierop volgende gevangenschap. Uw verklaringen hieromtrent zijn vaag, onwaarschijnlijk en tegenstrijdig.

Ten eerste zijn uw verklaringen over uw familiesamenstelling niet geloofwaardig. Zo vermeldde u tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van 13 januari 2022 noch uw tweede man, N. A., noch uw broer M. (verklaring DVZ, d.d. 13/01/2022, vragen 15 en 17). Zowel uw tweede man als uw broer kwamen pas voor het eerst voor in uw verklaringen tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS op 30 november 2022 (Vragenlijst CGVS, d.d. 30/11/2022, vraag 5). Nochtans zijn beide personen cruciaal in uw relaas. N. A. is immers de man met wie u in het geheim trouwde waardoor uw broer M. u thuis opsloot en zowel u als N. bedreigde met de dood. Geconfronteerd met dit hiaat in verband met uw tweede man, antwoordt u dat ze u bij de DVZ gezegd hadden dat u er niet over mocht praten. Verder stelt u dat u het wel had opgeschreven (notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 08/05/2024, p. 20-21). Gevraagd waarom u uw broer M. niet vermeldde tijdens uw eerste verklaringen bij de DVZ, antwoordt u dat ze u tijdens het eerste gesprek gezegd hadden dat u Dublin had dus dat u daar enkel over Dublin moest praten (CGVS, p. 21). Deze replieken vormen echter geen afdoende verklaring voor een omissie van die grootorde. U vermeldde tijdens het eerste interview bij de DVZ immers wel uw eerste man, M. H. M., met wie u al in 2013 scheidde en uw zus H. M. M., die vermist is sinds 2014 (verklaring DVZ, vragen 15 en 17). Er kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u de twee spilfiguren in uw relaas zou vermelden. Bovendien werden uw verklaringen op de DVZ aan u voorgelezen in het Somalisch en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. De vaststelling dat u noch uw broer noch uw ex-man vermeldde in uw eerste gesprek bij de DVZ doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Voorts zijn uw verdere verklaringen over N. A. doorweven door onwaarschijnlijkheden. Zo is het onwaarschijnlijk dat u voor het geheime huwelijk met N. A. niet wist dat hij Tomaal was. Uit objectieve informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt dat het mogelijk is voor mensen van de beroepskastes als Tomaal om hun identiteit te veranderen op plaatsen waar niemand hen kent die ver van hun huis liggen. Dit kan enkel als mensen op de nieuwe locatie de familie van de persoon van de beroepskaste niet kennen (Zie blauwe map, 1). De door u geschetste context wijkt hier sterk van af. U verklaart dat N. heel vaak naar uw dorp kwam om zijn telefoon op te laden in de winkel van uw broer (CGVS, p. 19). Bovendien verklaart u dat uw broer de vader van N. kende en daardoor dus op de hoogte was van zijn clanafkoms (CGVS, p. 18). Uw broer moet de vader van N. al minstens dertig jaar gekend hebben in 2018, aangezien u verklaart dat N. twee jaar ouder is dan u, dus ongeveer dertig jaar oud in 2018, en zijn vader overleden was toen zijn moeder zwanger was van hem (CGVS, p. 20). Aangezien uw broer al zo lang op de hoogte was van de clanafkoms van N. en hij zeer vaak langs kwam in het dorp is het zeer onwaarschijnlijk dat hij voor u kon verbergen dat hij Tomaal was. Dit is des te onwaarschijnlijker omdat clanafkoms bijzonder belangrijk is in Somalië. Het is een instrument ter identificatie en een levensstijl. Clans definiëren de relatie tussen mensen en de toegang tot middelen, politieke invloed, recht en veiligheid (Zie blauwe map, 2). Het clansysteem domineert de samenleving, de economie en de politiek. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om u te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het uw positie in de samenleving.

Tevens bleek uw kennis over uw eigen ex-man bijzonder beperkt. Hij vertelde u dat hij geen broers of zussen had en u stelde uitdrukkelijk dat u nooit andere familieleden zoals oom of tantes van N. zag (CGVS, p. 8). Toch gaf u plots aan dat N. naar Dharkeyn Jimcaale was gegaan omdat zijn oom daar woonde (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zei u dat het geen echte oom was maar gewoon iemand die hem mee opvoedde (CGVS, p. 20) hetgeen niet overtuigt gelet op uw eerdere verklaringen. U hoorde van N. louter dat zijn vader overleden was maar meer informatie vroeg u ondanks jullie jarenlange relatie blijkbaar nooit (CGVS, p. 21). Dat N. afkomst en vader niet eerder aan bod kwam ondanks zijn vele bezoeken aan jullie winkel kan overigens evenmin overtuigen.

Een verder element dat de waarschijnlijkheid van uw relaas ondergraaft is uw verklaring u dat u uw tweede man heeft leren kennen in de winkel van uw broer, omdat hij zijn telefoon daar vaak kwam opladen, en vervolgens telkens weer daar ontmoette. Gevraagd welke voorzorgsmaatregelen u nam om ervoor te zorgen dat uw broer niet op de hoogte was van jullie ontmoetingen, zegt u dat N. in de avond naar uw huis kwam en jullie praatten als jullie elkaar zagen in de winkel van uw broer (CGVS, p. 19). U bleek ook geen enkel plan te hebben voor het geval jullie huwelijk ontdekt zou worden (CGVS, p. 20). Gelet op het riskante karakter van jullie relatie in de Somalische context kan dit niet beschouwd worden als redelijke voorzorgsmaatregelen,

hetgeen ook blijkt uit uw bewering dat uw buren uw broer op de hoogte brachten van de nachtelijke bezoeken van N. (CGVS, p. 20).

De twijfelachtigheid van uw verhaal neemt toe door uw verklaringen over uw verhuis naar Dharkeyn Jimcaale. U vertelt dat N. A. naar Dharkeyn Jimcaale vluchtte in Al-Shabaab gebied om zich te beschermen tegen uw broer, omdat het verschil tussen minderheid- en meerderheidclans daar niet bestaat. N. heeft u later gebeld om te zeggen om hem daar te vervoegen, omdat Al-Shabaab daar aan de macht was (CGVS, p. 17). U bent hem gevolgd en bent met N. A. en uw kinderen gaan samenwonen in hetzelfde huis in Dharkeyn Jimcaale (CGVS, p.5). N. heeft uw broer nadien gebeld om te zeggen dat hij aangifte gedaan heeft bij Al-Shabaab en dat ze hem zouden vermoorden als hij naar Dharkeyn Jimcaale kwam (CGVS, 23). Het is zeer merkwaardig dat iemand die in het geheim getrouwd is net bescherming zoekt in Al-Shabaab gebied. Al-Shabaab verbiedt geheime huwelijken namelijk, omdat ze niet in lijn zijn met hun interpretatie van de sharia (Zie blauwe map, 3) en bestraft deze zelfs met zweepslagen of steniging (Zie blauwe map, 4). U gevraagd wat Al-Shabaab vindt van geheime huwelijken, antwoordt u louter dat ze het niet weten en dat niemand het hen verteld heeft (CGVS, p. 20). Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat u net in Al-Shabaab gebied ter bescherming gaat samenwonen met een man met wie u in het geheim gehuwd bent. Dharkeyn Jimcaale ligt volgens uw verklaringen bovendien slechts op twee uur wandelen van Caro-Faag, waar het al uitgekomen was dat u in het geheim getrouwd bent (CGVS, 5).

Uit het voorgaande moet worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw geheim huwelijk met N. en aldus evenmin aan uw ontvoering door en vrees voor uw broer M. Aangezien u dit huwelijk en deze problemen aanhaalde als reden van uw verhuis naar Dharkeyn Jimcaale komt de geloofwaardigheid van uw verhuis ook ernstig op de helling te staan. Dit zet op zijn beurt de geloofwaardigheid van uw problemen met Al-Shabaab in Dharkeyn Jimcaale op losse schroeven.

Volgens uw relaas begonnen uw tweede reeks problemen immers nadat u met N. gevlucht was naar Dharkeyn Jimcaale. Uw verklaringen over de rekrutering van uw twee zonen door Al-Shabaab zijn ook op zich ongeloofwaardig. Ten eerste heeft u zeer beperkte kennis over de bekende mensen van Al-Shabaab in uw dorp. U zegt dat u enkel weet wie de macht heeft in uw dorpje en geeft een naam, maar gevraagd wat zijn clan is moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, 22). Het kan verwacht worden dat iemand die problemen heeft gehad met Al-Shabaab en drie jaar in Al-Shabaab gebied gewoond heeft, minstens de clan kent van de leider van haar dorp.

Ten tweede zijn uw verklaringen over de koranleraar en de manier waarop hij u verraadde bij Al-Shabaab vaag en tegenstrijdig. U tot drie keer toe gevraagd wat u weet over die koranleraar, antwoordt u opnieuw dat hij de koranleraar was van uw kinderen en dat u pas achteraf te weten gekomen bent dat hij bij Al-Shabaab hoorde (CGVS, 23). Verder stelt u zelf dat niemand Al-Shabaab kan herkennen en dat ze incognito zijn. U zegt dat u niet wist dat de koranleraar van Al-Shabaab was en dat je het tegen niemand moet zeggen als Al-Shabaab je benadert. Het is dan ook bijzonder vreemd dat u aan de koranleraar gezegd zou hebben dat u benaderd was door Al-Shabaab voor de rekrutering van uw tweede zoon en dat u bovendien nog verteld heeft dat u uw zoon naar zijn oom in Balcad heeft gebracht en dat u op het punt stond om te vluchten (CGVS, 25). Hiermee geconfronteerd stelt u opnieuw dat u niet wist dat de koranleraar van Al-Shabaab was en dat hij u ook vertelde dat Al-Shabaab "zo en zo" waren tegen hem (CGVS, 25). In het klimaat dat u zelf schetst, waar iedereen banden met Al-Shabaab kan hebben, en de risico's die hiermee verbonden zijn, is dit geen afdoende verklaring voor deze inconsistentie.

Ten derde zijn uw verklaringen over uw ontsnapping uit de gevangenis van Al-Shabaab evenzeer onwaarschijnlijk. U stelt dat er eerst twee bewakers bij u waren om het avondgebed te laten plaatsvinden. Toen ze schoten hoorden, hebben ze beiden de zes aanwezige gevangenen alleen achtergelaten zonder bewaking. Bovendien werd u enkel van de vrijheid gescheiden door een schuifslot dat niet op slot was en dat u dus gewoon open kon schuiven (CGVS, 22). Het is heel onwaarschijnlijk dat de bewakers er niet eerst voor gezorgd dat u niet kon ontsnappen alvorens u te verlaten.

Het geheel van bovenstaande vage en onwaarschijnlijke verklaringen doet besluiten dat er ook geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de rekrutering van uw zoon(s).

Tot slot haalde u nog aan dat de oom van uw zoon overleed na uw vertrek. Eerst stelde u dat u niet hoorde wat er gebeurd was (CGVS, p. 9), later gaf u aan dat u hoorde dat Al-Shabaab hem doodde (CGVS, p. 23). Los van deze inconsistentie moet worden aangestipt dat u uw problemen met Al-Shabaab niet aannemelijk wist te maken waardoor aan uw verklaringen over deze moord op de oom van uw zoon evenmin geloof kan worden gehecht.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.*

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen

die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze

regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar enig middel:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij hecht geen geloof aan de vrees tot vervolging door de broer en door Al Shabaab van verzoekende partij. Zij stelt eerstens dat verzoekende partij haar familiesamenstelling niet aannemelijk heeft gemaakt: [...]

Verzoekende partij wenst de volgende verduidelijking aan te reiken. Immers, zij begon tijdens haar klein onderhoud te vertellen over haar problemen en vermeldde daarbij haar tweede man N. en haar broer M., doch de medewerker onderbrak verzoekende partij meteen met de mededeling dat zij tijdens het volgend onderhoud over de mogelijkheid zou beschikken om over haar problemen te spreken.

Vervolgens heeft verzoekende partij gewacht om tijdens haar tweede klein gehoor wel beknopt te vertellen over haar problematiek: [...]

Verzoekende partij meent dat de tolk bij de DVZ haar relaas niet in een samenvatting had hernomen en dus heeft zij er niet op gelet dat dit niet werd genoteerd in haar klein onderhoud. Bovendien luidt de samenvatting van haar relaas als volgt: [...]

Aangezien verzoekende partijen enkel een kopie meekrijgen van de vragenlijst CGVS en niet hun DVZ verklaring, wist verzoekende partij niet dat haar broer en ex-man niet werden vermeld in de DVZ verklaring. Het kan verzoekende partij aldus niet kwalijk worden genomen dat zij dit niet heeft rechtgezet bij aanvang van haar groot onderhoud daar zij geen enkel idee had over het ontbreken van haar broer en ex-man in de DVZ verklaring.

II.1.2. Verwerende partij gaat als volgt verder: [...]

Verzoekende partij merkt op dat zij geen gesprekken voerde met haar broer over andere mensen en zeker niet over andere mannelijke leden. Zij wist oprecht niet dat N. behoorde tot de Tomaal en vertrouwde haar ex-man op zijn woord. Hij had verzoekende partij namelijk misleid dat hij behoorde tot de Abgaal: [...]

Verzoekende partij vraagt een vorm van begrip voor de kwetsbaarheid die zij destijds ervaarde en haar naïviteit waarvan haar ex-man misbruik heeft gemaakt. Indien verzoekende partij zeker zou zijn van de clanaffiliatie, was zij uiteraard nooit gehuwd met N. en zou zij de problemen die daaruit voortvloeien kunnen hebben vermeden.

Wat betreft de kennis van verzoekende partij over haar man, wijst verzoekende partij erop en benadrukt zij dat in de culturele context van Somalië er een verschil bestaat in familieleden en hieronder kunnen vallen leden van het eigen kerngezin/bloedverwanten, clanleden dan wel mensen waarmee men is opgegroeid/die hebben geholpen in de opvoeding: [...]

De antwoorden van verzoekende partij zijn dan ook niet tegenstrijdig, maar zijn afhankelijk van de invulling van “familielid” en de context daarrond.

II.1.3. Verwerende partij acht voorts de verklaringen van verzoekende partij aangaande haar kennismaking met N. niet aannemelijk: [...]

Verzoekende partij benadrukt dat zij N. eerst enkel ontmoette in de winkel en dat hij na verloop van tijd zich ook 's avonds naar het huis van verzoekende partij begaf: [...]

Verzoekende partij stelt verder dat haar ex-man en zij evident ergens naartoe moesten voor hun eigen veiligheid en dus leek het voor hen de beste optie om naar Dharkeyn te gaan. Bovendien was de broer ook bang van Al Shabaab en dus leek het voor verzoekende partij en haar ex-man de meest gepaste maatregel om even onder te duiken in een gebied met veel Al Shabaab leden. In dit kader bemerkt verzoekende partij dat Al Shabaab niet zou weten wie heimelijk is gehuwd en zeker niet in geval van verzoekende partij. Zij had namelijk haar kinderen mee waardoor het voor Al Shabaab een “normaal gehuwd koppel met kinderen” leek: [...]

II.1.4. Tot slot hecht verwerende partij ook geen geloof aan de problematiek met Al Shabaab i.v.m. haar zonen: [...]

Verzoekende partij stelt dat zij niet veel naar buiten ging en dat voor haar als vrouw in Somalië de clanaffiliatie weinig van belang was en zeker die van anderen. Voor haar was haar eigen veiligheid omwille van haar problemen met haar broer op dat moment prioritair. Bovendien heeft zij nooit aan iemand gevraagd tot welke clan de Al Shabaab leden behoren en dus kan zij enkel de naam geven van de persoon die de macht had in haar eigen dorpje: [...]

Inzake de koranleerkracht die incognito een Al Shabaab lid bleek te zijn, merkt verzoekende partij op dat zij nooit had verwacht dat de Koran leerkracht mogelijks een lid was. Hij kwam vaak langs en er ontstond een vertrouwensband. Verzoekende partij heeft dan ook nooit een hint of zelfs slecht gevoel gehad over de koranleerkracht en dus had zij dit nooit kunnen bedenken. De koranleerkracht sprak zelf “slecht” over Al Shabaab en gaf de indruk dat hij ook tegen de terreurgroep was, dat hij problemen had met hen: [...]

In dit opzicht merkt verzoekende partij op dat zij in een moment van enorme paniek, angst en verdriet was en zij er niet bij stil had gestaan aan wie zij al dan niet kon vertellen dat Al Shabaab was langsgeweest. Zij had al een zoon verloren aan Al Shabaab en wou dit geen tweede keer laten gebeuren. Het moment dat de koranleerkracht langs verzoekende partij ging en vroeg over haar zoon, vertelde zij wat er was gebeurd. Het is uiteraard gemakkelijk om achteraf de situatie te analyseren en alle puzzelstukjes bij elkaar te zetten, maar op dat moment zelf kwam het niet in verzoekende partij op dat de koranleerkracht ook een Al Shabaab lid zou kunnen zijn en dus vertelde zij dat zij van plan was om te vluchten: [...]

Verwerende partij stelt simpelweg dat verzoekende partij onzorgvuldig is geweest zonder een dag in de schoenen van verzoekende partij te hebben gestaan. Verwerende partij toont aldus geen enkele vorm van inlevingsvermogen...

Aangaande de handelingen van Al Shabaab is de kritiek van verwerende partij niet ernstig. Verzoekende partij kan niet verantwoordelijk worden gesteld voor de lakse handelingen en gedragingen van Al Shabaab. Zij heeft dit namelijk niet onder controle en zij kan niet meer doen dan navertellen wat zij heeft meegemaakt en hoe zij is kunnen ontsnappen.

Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekening gehouden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zich bevond. Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partij vreest voor haar leven en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië. Zij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Door haar deze te weigeren, schendt verwerende partij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

II.1.5. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in MiddleShabelle niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Middle-Shabelle complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel MiddleShabelle nog steeds zeer precair is.

Zo stelt de informatiefiche van ACLED in september 2023 het volgende over het politiek geweld in o.a. de deelstaat Hirshabelle en dus ook Middle-Shabelle: [...]

Ook het laatste COI Focus rapport van verwerende partij laat gelden dat de tweede fase van het militaire offensief niet voldoende is voor de huidige crisis : [...]

Hetzelfde rapport stelt verder vast dat hoewel Al Shabaab verdreven is voor een groot deel uit het gebied in Centraal-Somalië, de groepering erin slaagt het tempo van hun operaties te verhogen en dat zij de grootste bedreiging blijven voor de vrede, veiligheid en stabiliteit aldaar: [...]

Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van de landenrapporten en deze zelf te citeren kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om terug te keren naar de regio Middle-Shabelle.

II.1.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen en ten onrechte geen geloof hecht aan het relaas van verzoekende partij. Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet

plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekster op de motieven uit, houdt in dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor haar broer en haar neven die haar huwelijk met N., een persoon van de Tomaalclan, niet goedkeurden. Ze stelt ook problemen te hebben met Al-Shabaab die haar zoon gedwongen wilden rekruteren, wat zij weigerde. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat:

(a) verzoeksters verklaringen over haar familiesamenstelling onaannemelijk zijn, waarbij (i) ze bij haar eerste interview bij de DVZ noch haar tweede man N., noch haar broer M. vermeldde terwijl deze personen wel cruciaal zijn in haar relaas; (ii) geconfronteerd met deze ommissie, verzoekster stelde dat ze bij de DVZ tegen haar gezegd hadden dat ze er niet over mocht praten en dat ze dacht dat ze het wel hadden opgeschreven; (iii) gevraagd waarom ze haar broer M. niet vermeldde bij haar eerste interview bij de DVZ, ze stelde dat ze tijdens het eerste gesprek hadden gezegd dat ze enkel over Dublin moest praten; (iv) deze verklaringen de vastgestelde ommissie niet kunnen verklaren aangezien ze bij haar eerste interview bij de DVZ wel haar eerste

ex-man M. H. M. en haar zus H.M.M. vermeldde en (v) verzoeksters verklaringen bij de DVZ aan haar werden voorgelezen in het Somalisch en ze deze heeft ondertekend voor akkoord zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om correcties aan te brengen, zodat ze zich uitdrukkelijk akkoord verklaard heeft met de inhoud ervan;

(b) verzoeksters verklaringen over N. doorweven zijn met onwaarschijnlijkheden, waarbij (i) het onaannemelijk is dat verzoekster voor haar geheim huwelijk met N. niet wist dat hij Tomaal was; (ii) uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het mogelijk is voor mensen van de beroepskastes als Tomaal om hun identiteit te veranderen op plaatsen waar niemand hen kent en die ver van hun huis liggen maar dit enkel kan als mensen op de nieuwe locatie de familie van de persoon van de beroepskaste niet kennen; (iii) de door verzoekster geschetste context sterk afwijkt van de objectieve informatie; (iv) verzoekster verklaarde dat N. vaak naar haar dorp kwam om zijn telefoon op te laden in de winkel van haar broer en haar broer de vader van N. , die overleed toen zijn moeder zwanger was van N., kende wat betekent dat verzoeksters broer N. al minstens dertig jaar moet gekend hebben in 2018; (v) het onwaarschijnlijk is dat N. zijn clanafkomst kon verbergen gelet op het feit dat verzoeksters broer al zo lang wist dat N. Tomaal was en hij zeer vaak langskwam in het dorp en (vi) dit des te opmerkelijker is gelet op het belang van de clanafkomst in Somalië waar het clansysteem de samenleving, de economie en de politiek domineren en het clansysteem niet enkel een middel is om zichzelf te identificeren maar ook een manier van leven is die doorsijpelt op alle levensdomeinen en de positie in de samenleving bepaalt;

(c) verzoeksters kennis over haar tweede ex-man bijzonder beperkt was, waarbij (i) ze aangaf dat hij geen broers of zussen had en verklaarde dat ze nooit andere familieleden zoals ooms of tantes van N. zag maar ze dan plots aangaf dat N. naar Dharkeyn Jimcaale was gegaan omdat zijn oom daar woonde; (ii) geconfronteerd met haar tegenstrijdige verklaringen, verzoekster stelde dat het geen echte oom was van N. maar gewoon iemand die hem mee opvoedde, wat niet kan overtuigen; (iii) het opmerkelijk is dat verzoekster niet meer weet over het overlijden van de vader van N. en hier nooit verdere informatie over heeft gevraagd en (iv) het weinig aannemelijk is dat N.'s afkomst en zijn vader niet eerder aan bod kwam in een gesprek ondanks dat N. veel naar de winkel van verzoeksters broer kwam;

(d) verzoeksters verklaring dat zij haar tweede man zou hebben leren kennen in de winkel van haar broer omdat hij zijn telefoon daar vaak kwam opladen en hem telkens weer daar ontmoette niet kan overtuigen, waarbij (i) gevraagd welke voorzorgsmaatregelen verzoekster nam om ervoor te zorgen dat haar broer niet op de hoogte was van hun ontmoetingen, ze verklaarde dat N. 's avonds naar haar huis kwam en zij met hem praatte als ze elkaar zagen in de winkel van haar broer; (ii) het opmerkelijk is dat verzoekster geen enkel plan leek te hebben voor het geval hun geheim huwelijk werd ontdekt en (iii) gelet op het riskante karakter van verzoeksters relatie in de Somalische context de voorgaande maatregelen niet kunnen worden beschouwd als redelijke voorzorgsmaatregelen, wat ook blijkt uit haar verklaring dat haar burens haar broer op de hoogte brachten van de nachtelijke bezoeken van N.;

(e) verzoeksters verklaringen over haar verhuis naar Dharkeyn Jimcaale twijfels doen rijzen over haar geloofwaardigheid, waarbij (i) het merkwaardig is dat iemand die in het geheim getrouwd is bescherming zoekt in Al-Shabaabgebied aangezien Al-Shabaab geheime huwelijken verbiedt omdat ze niet in lijn zijn met hun interpretatie van de sharia en ze deze bestraffen met zweepslagen of steniging; (ii) gevraagd wat verzoekster denkt dat Al-Shabaab van geheime huwelijken vindt, ze louter antwoordde dat Al-Shabaab niets wist over hun geheime huwelijk en niemand het hen verteld heeft en (iii) het onwaarschijnlijk is dat verzoekster in Dharkeyn Jimcaale, een Al-Shabaabgebied, zou gaan samenwonen met een man met wie ze in het geheim gehuwd was terwijl het dorp slechts op twee uur wandelen van Caro-Faag ligt, waar het was uitgekomen dat verzoekster in het geheim getrouwd was;

(f) aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters geheime huwelijk met N. en evenmin aan haar ontvoering door en vrees voor haar broer M., komt de geloofwaardigheid van haar verhuis naar Dharkeyn Jimcaale en de daaruit voortvloeiende problemen met Al-Shabaab eveneens op de helling te staan;

(g) verzoeksters verklaringen over de rekrutering van haar twee zonen door Al-Shabaab op zich ongeloofwaardig zijn, waarbij (i) zij een zeer beperkte kennis heeft over de leden van Al-Shabaab in haar dorp; (ii) ze enkel weet wie de macht heeft in haar dorp maar ze niet weet tot welke clan hij behoort en (iii) er verwacht kan worden dat iemand die problemen heeft gehad met Al-Shabaab en drie jaar in Al-Shabaab gebied heeft gewoond minstens de clan kent van de leider van Al-Shabaab in haar dorp;

(h) verzoeksters verklaringen over de koranlaraar en de manier waarop hij haar verraadde bij Al-Shabaab vaag en tegenstrijdig zijn, waarbij (i) tot drie keer toe gevraagd werd wat zij wist over de koranlaraar en zij enkel antwoordde dat hij de koranlaraar was van haar kinderen en dat ze pas achteraf te weten was gekomen dat hij bij Al-Shabaab hoorde; (ii) het bijzonder vreemd is dat verzoekster aan de koranlaraar zou hebben gezegd dat ze benaderd was door Al-Shabaab voor de rekrutering van haar tweede zoon en dat ze hem ook nog vertelde dat ze haar zoon naar zijn oom in Balcad had gebracht en ze zelf op het punt stond om te vluchten, gelet op het feit dat ze zelf verklaarde dat ze niemand van Al-Shabaab kon herkennen omdat ze incognito waren en ze verklaarde dat je het tegen niemand mocht zeggen als Al-Shabaab je benaderd had en (iii) geconfronteerd met deze onaannemelijke verklaringen, ze alleen verklaarde dat ze niet wist dat de koranlaraar lid was van Al-Shabaab en hijzelf soms vertelde dat Al-Shabaab "zo en zo" waren, wat geen afdoende verklaring is gelet op het klimaat dat ze zelf schetst, met name dat iedereen banden met Al-Shabaab kan hebben;

(i) verzoeksters verklaringen over haar ontsnapping uit de gevangenis van Al-Shabaab eveneens onwaarschijnlijk zijn waarbij (i) het onwaarschijnlijk is dat de twee bewakers die bij verzoekster waren voor het avondgebed de zes aanwezige gevangenen alleen achterlieten nadat ze schoten hoorden zonder ervoor te zorgen dat de gevangenen niet konden ontsnappen alvorens ze hen alleen lieten en (ii) het bovendien opmerkelijk is dat verzoekster enkel van de vrijheid werd gescheiden door een schuifslot dat niet op slot was en dat ze gewoon open kon schuiven;

(j) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over het lot van de oom van haar zoon waarbij ze eerst stelde dat ze niet hoorde wat er gebeurd was en vervolgens aangaf dat ze hoorde dat Al-Shabaab hem doodde.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.5. Wat betreft haar familiesamenstelling, wijst verzoekster erop dat ze tijdens haar eerste interview werd onderbroken door een medewerker van de DVZ die zei dat ze bij het volgende interview de mogelijkheid zou hebben om over haar problemen te vertellen. Verzoekster kan het belang van de verklaring bij de DVZ echter niet relativeren, door erop te wijzen dat zij de “DVZ verklaring” niet meekreeg en daardoor niet wist dat haar broer en ex-man in deze verklaring niet werden vermeld. De Raad wijst erop dat uit het verslag van deze verklaring blijkt dat dit verslag verzoekster werd voorgelezen in het Somalisch. In dit verslag werd verzoekster tevens attent gemaakt op het belang van het afleggen van waarheidsgetrouwe verklaringen. Door haar handtekening onder het verslag te plaatsen, heeft verzoekster verklaard akkoord te zijn met de verklaringen, zoals deze werden opgetekend. Bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud, heeft verzoekster ook bevestigd dat het interview bij de DVZ goed is verlopen (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 3). Zij heeft hierbij geen voorbehoud gemaakt, voor wat betreft de “Verklaring DVZ”. In deze omstandigheden, kan verzoekster thans in haar verzoekschrift niet zonder meer poneren dat bij de DVZ haar verklaringen onvolledig of incorrect werden genoteerd of dat er verwarring over bestond. De commissaris-generaal stelt dan ook op goede gronden vast dat: *“Ten eerste zijn uw verklaringen over uw familiesamenstelling niet geloofwaardig. Zo vermeldde u tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van 13 januari 2022 noch uw tweede man, N. A., noch uw broer M. (verklaring DVZ, d.d. 13/01/2022, vragen 15 en 17). Zowel uw tweede man als uw broer kwamen pas voor het eerst voor in uw verklaringen tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS op 30 november 2022 (Vragenlijst CGVS, d.d. 30/11/2022, vraag 5). Nochtans zijn beide personen cruciaal in uw relaas. N. A. is immers de man met wie u in het geheim trouwde waardoor uw broer M. u thuis opsloot en zowel u als N. bedreigde met de dood. Geconfronteerd met dit haat in verband met uw tweede man, antwoordt u dat ze u bij de DVZ gezegd hadden dat u er niet over mocht praten. Verder stelt u dat u het wel had opgeschreven (notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 08/05/2024, p. 20-21). Gevraagd waarom u uw broer M. niet vermeldde tijdens uw eerste verklaringen bij de DVZ, antwoordt u dat ze u tijdens het eerste gesprek gezegd hadden dat u Dublin had dus dat u daar enkel over Dublin moest praten (CGVS, p. 21). Deze replieken vormen echter geen afdoende verklaring voor een omissie van die grootorde. U vermeldde tijdens het eerste interview bij de DVZ immers wel uw eerste man, M. H. M., met wie u al in 2013 scheidde en uw zus H. M. M., die vermist is sinds 2014 (verklaring DVZ, vragen 15 en 17). Er kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u de twee spilfiguren in uw relaas zou vermelden. Bovendien werden uw verklaringen op de DVZ aan u voorgelezen in het Somalisch en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. De vaststelling dat u noch uw broer noch uw ex-man vermeldde in uw eerste gesprek bij de DVZ doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”*

4.1.6. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar hij op pertinente wijze vaststelt dat: *“Voorts zijn uw verdere verklaringen over N. A. doorweven door onwaarschijnlijkheden. Zo is het onwaarschijnlijk dat u voor het geheime huwelijk met N. A. niet wist dat hij Tomaal was. Uit objectieve informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt dat het mogelijk is voor mensen van de beroepskastes als Tomaal om hun identiteit te veranderen op plaatsen waar niemand hen kent die ver van hun huis liggen. Dit kan enkel als mensen op de nieuwe locatie de familie van de persoon van de beroepskaste niet kennen (Zie blauwe map, 1). De door u geschetste context wijkt hier sterk van af. U verklaart dat N. heel vaak naar uw dorp kwam om zijn telefoon op te laden in de winkel van uw broer (CGVS, p. 19). Bovendien verklaart u dat uw broer de vader van N. kende en daardoor dus op de hoogte was van zijn clanafkomst (CGVS, p. 18). Uw broer moet de vader van N. al minstens dertig jaar gekend hebben in 2018, aangezien u verklaart dat N. twee jaar ouder is dan u, dus ongeveer dertig jaar oud in 2018, en zijn vader overleden was toen zijn moeder zwanger was van hem (CGVS, p. 20). Aangezien uw broer al zo lang op de hoogte was van de clanafkomst van N. en hij zeer vaak*

langs kwam in het dorp is het zeer onwaarschijnlijk dat hij voor u kon verbergen dat hij Tomaal was. Dit is des te onwaarschijnlijker omdat clanafkomst bijzonder belangrijk is in Somalië. Het is een instrument ter identificatie en een levensstijl. Clans definiëren de relatie tussen mensen en de toegang tot middelen, politieke invloed, recht en veiligheid (Zie blauwe map, 2). Het clansysteem domineert de samenleving, de economie en de politiek. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om u te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het uw positie in de samenleving."

Door louter te herhalen dat zij echt niet wist dat N. tot de Tomaalclan behoorde, slaagt verzoekster er niet in de beoordeling van de commissaris-generaal in een ander daglicht te plaatsen. Dat zij niet zou spreken met haar broer over andere mensen en zeker niet over andere mannen, kan niet overtuigen. Zoals verzoekster zelf verklaarde kende haar broer N. al heel lang en wist hij dat hij een Tomaal was, zodat kan worden aangenomen dat verzoeksters broer haar zou hebben aangesproken over het feit dat zij met N. praatte in zijn winkel en zou hebben aangegeven dat N. een Tomaal is, gelet op het primordiale belang van het clansysteem in Somalië. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat zij niet zou hebben geweten dat N. behoorde tot de Tomaalclan.

4.1.7. De commissaris-generaal stelt verder op goede gronden vast dat verzoeksters kennis over haar ex-man uiterst beperkt is. Hij stelt dat: *"Tevens bleek uw kennis over uw eigen ex-man bijzonder beperkt. Hij vertelde u dat hij geen broers of zussen had en u stelde uitdrukkelijk dat u nooit andere familieleden zoals oom of tantes van N. zag (CGVS, p. 8). Toch gaf u plots aan dat N. naar Dharkeyn Jimcaale was gegaan omdat zijn oom daar woonde (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zei u dat het geen echte oom was maar gewoon iemand die hem mee opvoedde (CGVS, p. 20) hetgeen niet overtuigt gelet op uw eerdere verklaringen. U hoorde van N. louter dat zijn vader overleden was maar meer informatie vroeg u ondanks jullie jarenlange relatie blijkbaar nooit (CGVS, p. 21). Dat N.'s afkomst en vader niet eerder aan bod kwam ondanks zijn vele bezoeken aan jullie winkel kan overigens evenmin overtuigen."* Verzoekster stelt dat er in de Somalische context een verschil bestaat tussen leden van het kerngezin, clanleden en mensen waarmee men is opgegroeid en die hebben geholpen in de opvoeding. Ze vindt haar antwoorden dan ook niet tegenstrijdig omdat zij een andere invulling heeft gegeven aan het woord 'familielid'. De Raad wijst erop dat er niet alleen gevraagd werd naar familieleden, maar dat er ook specifiek gevraagd werd of zij ooms of tantes van N. kende (zie NPO, p. 8). Dat zij uitdrukkelijk stelde dat zij hen nooit ontmoet heeft om dan later te verklaren dat hij naar Dharkeyn Jimcaale verhuisde omdat daar een oom woonde (zie NPO, p. 20), zijn dan ook wel degelijk tegenstrijdige verklaringen. Verzoekster slaagt er ook niet in deze tegenstrijdigheid te verklaren door louter erop te wijzen dat zij een andere invulling geeft aan het woord 'familielid'. Er kan immers wel degelijk worden verwacht dat, indien er gevraagd wordt naar ooms van haar man, zij de persoon die ze de oom van haar man noemt vermeldt, zelfs al zou hij geen echte familieband hebben met N. Verder kan er ook nog worden opgemerkt dat verzoekster ook zeer weinig weet over het overlijden van de vader van N., ondanks dat zij jarenlang een relatie met hem had. Dit doet verder twijfels rijzen over haar vluchtrelaas.

4.1.8. Door verder louter te volharden in haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, met name dat zij N. eerst ontmoette in de winkel en hij later naar haar huis kwam, dat ze in Al-Shabaabgebied was gaan wonen omdat haar broer bang was van Al-Shabaab en dat Al-Shabaab niet wist dat ze in het geheim gehuwd was omdat ze samen met haar kinderen verhuisde en ze een gewoon getrouwd koppel leken, slaagt verzoekster er niet in de gedane beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen, noch een nieuw licht te werpen op haar zaak. De commissaris-generaal wordt dan ook bijgetreden waar hij vaststelt dat: *"De twijfelachtigheid van uw verhaal neemt toe door uw verklaringen over uw verhuis naar Dharkeyn Jimcaale. U vertelt dat N. A. naar Dharkeyn Jimcaale vluchtte in Al-Shabaab gebied om zich te beschermen tegen uw broer, omdat het verschil tussen minderheid- en meerderheidclans daar niet bestaat. N. heeft u later gebeld om te zeggen om hem daar te vervoegen, omdat Al-Shabaab daar aan de macht was (CGVS, p. 17). U bent hem gevolgd en bent met N. A. en uw kinderen gaan samenwonen in hetzelfde huis in Dharkeyn Jimcaale (CGVS, p.5). N. heeft uw broer nadien gebeld om te zeggen dat hij aangifte gedaan heeft bij Al-Shabaab en dat ze hem zouden vermoorden als hij naar Dharkeyn Jimcaale kwam (CGVS, 23). Het is zeer merkwaardig dat iemand die in het geheim getrouwd is net bescherming zoekt in Al-Shabaab gebied. Al-Shabaab verbiedt geheime huwelijken namelijk, omdat ze niet in lijn zijn met hun interpretatie van de sharia (Zie blauwe map, 3) en bestraft deze zelfs met zweepslagen of steniging (Zie blauwe map, 4). U gevraagd wat Al-Shabaab vindt van geheime huwelijken, antwoordt u louter dat ze het niet weten en dat niemand het hen verteld heeft (CGVS, p. 20). Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat u net in Al-Shabaab gebied ter bescherming gaat samenwonen met een man met wie u in het geheim gehuwd bent. Dharkeyn Jimcaale ligt volgens uw verklaringen bovendien slechts op twee uur wandelen van Caro-Faag, waar het al uitgekomen was dat u in het geheim getrouwd bent (CGVS, 5)."*

4.1.9. Waar verzoekster stelt dat zij weinig naar buiten ging en dat voor haar als vrouw in Somalië de clanaffiliatie van weinig belang was en zij daarom nooit gevraagd heeft tot welke clan de leider van Al-Shabaab van haar dorp behoorde, wijst de Raad erop dat het opmerkelijk is dat verzoekster stelt dat clanaffiliatie voor haar niet van belang is, terwijl ze in haar verzoekschrift tevens stelt dat ze nooit met N. zou zijn getrouwd indien zij had geweten dat hij Tomaal was, wat erop duidt dat ze clanafkomst belangrijk vindt.

Verder maakt verzoekster niet aannemelijk waarom clanaffiliaties niet belangrijk zou zijn voor vrouwen in Somalië. Zoals verzoekster zelf aangeeft, kan het huwelijk met iemand van een “verkeerde” clan ernstige problemen veroorzaken in het leven van een vrouw, zodat geenszins aannemelijk is dat clanaffiliaties niet belangrijk zouden zijn voor vrouwen in Somalië. Waar zij nog stelt dat ze de clanafkomst van de leider van Al-Shabaab nooit aan iemand heeft gevraagd, wijst de Raad erop dat ze zeker drie jaar in Al-Shabaabgebied heeft gewoond, waarbij er toch verwacht kan worden dat ze de clanafkomst van de leider van Al-Shabaab ergens zou hebben opgevangen. De commissaris-generaal stelt dan ook op goede gronden vast dat: *“Ten eerste heeft u zeer beperkte kennis over de bekende mensen van Al-Shabaab in uw dorp. U zegt dat u enkel weet wie de macht heeft in uw dorpje en geeft een naam, maar gevraagd wat zijn clan is moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, 22). Het kan verwacht worden dat iemand die problemen heeft gehad met Al-Shabaab en drie jaar in Al-Shabaab gebied gewoond heeft, minstens de clan kent van de leider van haar dorp.”*

4.1.10. Wat betreft verzoeksters verklaringen over de koranleerkracht van haar kinderen, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“Ten tweede zijn uw verklaringen over de koranleerkracht en de manier waarop hij u verraadde bij Al-Shabaab vaag en tegenstrijdig. U tot drie keer toe gevraagd wat u weet over die koranleerkracht, antwoordt u opnieuw dat hij de koranleerkracht was van uw kinderen en dat u pas achteraf te weten gekomen bent dat hij bij Al-Shabaab hoorde (CGVS, 23). Verder stelt u zelf dat niemand Al-Shabaab kan herkennen en dat ze incognito zijn. U zegt dat u niet wist dat de koranleerkracht van Al-Shabaab was en dat je het tegen niemand moet zeggen als Al-Shabaab je benadert. Het is dan ook bijzonder vreemd dat u aan de koranleerkracht gezegd zou hebben dat u benaderd was door Al-Shabaab voor de rekrutering van uw tweede zoon en dat u bovendien nog verteld heeft dat u uw zoon naar zijn oom in Balcad heeft gebracht en dat u op het punt stond om te vluchten (CGVS, 25). Hiermee geconfronteerd stelt u opnieuw dat u niet wist dat de koranleerkracht van Al-Shabaab was en dat hij u ook vertelde dat Al-Shabaab “zo en zo” waren tegen hem (CGVS, 25). In het klimaat dat u zelf schetst, waar iedereen banden met Al-Shabaab kan hebben, en de risico's die hiermee verbonden zijn, is dit geen afdoende verklaring voor deze inconsistentie.”* Waar verzoekster stelt dat de koranleerkracht vaak langs kwam en er zo een vertrouwensband ontstond, wijst de Raad erop dat het opmerkelijk is dat ze met hem een vertrouwensband zou hebben, maar niet meer over hem zou kunnen vertellen tijdens haar persoonlijk onderhoud dan dat hij de koranleerkracht was van haar kinderen en dat ze niet wist dat hij lid was van Al-Shabaab (zie NPO, p. 23). Indien ze werkelijk een vertrouwensband met hem zou hebben gehad, kan er verwacht worden dat ze meer uitgebreide verklaringen kan geven over deze persoon. Waar verzoekster thans stelt dat de koranleerkracht zich negatief over uitliet over Al-Shabaab, wijst de Raad erop dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud enkel vaagweg stelde dat de koranleerkracht haar vertelde *“Al-Shabaab doet zo, Al-Shabaab zijn zo en zo tegen mij”* (zie NPO, p. 25). Door verder louter te volharden in haar verklaringen dat ze niet wist dat hij lid was van Al-Shabaab en dat zij in een moment van enorme paniek en verdriet vertelde dat Al-Shabaab was langs geweest voor haar zoon, doet verzoekster geen afbreuk aan de voorgaande beoordeling van de commissaris-generaal die pertinent en draagkrachtig is. Rekening houdend met het zelf door verzoekster geschetste klimaat, getuigt haar gedrag van een enorm risico, waarmee zij niet enkel haar eigen ontsnappingspoging en zelfs leven, maar ook dat van haar zonen in het drang bracht.

4.1.11. Wat betreft haar ontsnapping aan Al-Shabaab, stelt verzoekster dat ze niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor de lakse houding van de Al-Shabaableden. In deze benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoekster toe om de feiten die zij aanhaalt en waarop zij haar vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe zij evenwel in gebreke blijft. *In casu* slaagt zij er immers niet in om te verklaren waarom de bewakers van Al-Shabaab haar en vijf andere gevangenen alleen zouden laten wanneer zij schoten hoorde tijdens het avondgebed, zonder minstens te controleren of de deur wel op slot zat.

4.1.12. Verzoekster laat volgende vaststelling over het overlijden van de oom van haar zoon onbesproken. De commissaris-generaal wordt door de Raad dan ook bijgetreden waar hij vaststelt dat: *“Tot slot haalde u nog aan dat de oom van uw zoon overleed na uw vertrek. Eerst stelde u dat u niet hoorde wat er gebeurd was (CGVS, p. 9), later gaf u aan dat u hoorde dat Al-Shabaab hem doodde (CGVS, p. 23). Los van deze inconsistentie moet worden aangestipt dat u uw problemen met Al-Shabaab niet aannemelijk wist te maken waardoor aan uw verklaringen over deze moord op de oom van uw zoon evenmin geloof kan worden gehecht.”*

4.1.13. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,

waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.14. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit de regio Middle Shabelle, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: *“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op (...) of op (...), de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op (...) of op (...), het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op (...), de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op (...), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op (...) of op (...), in rekening genomen.*

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van

de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against

civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. De Raad wijst erop dat de EUAA de regio Middle Shabelle aanstipt als een regio waar de louterre aanwezigheid onvoldoende is, doch waar de mate van willekeurig geweld nog steeds hoog ligt, zodat een lager niveau van persoonlijke omstandigheden dient te worden aangetoond (zie EUAA, "Country Guidance Somalië" van augustus 2023, p. 152). Verzoekster brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoekster beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Verzoekster gaat niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van haar persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

4.2.5. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de regio Middle Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES